

Olena Prus

Zarzyca, gm. Łagiewniki, woj. wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 16, 69-70

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WRZĄCA ŚLĄSKA, gm. Wąsosz
woj. leszczyńskie
Stanowiska 125, 126, 129, 131

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Lesznie
Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadzili: mgr mgr Jerzy
Gołubkow, Krystyna Romanow i Elżbie-
ta Noworyta. Finansował WKZ w Lesz-
nie. Pierwszy sezon badań. Osadnict-
wo neolityczne, z epoki brązu oraz
wczesnośredniowieczne.

Stanowiska położone są na wschód od wsi, na połud-
niowych stokach łagodnych wzgórz lub u ich podnóża. Badania
miały charakter weryfikacyjno-rozpoznawczy. Przebadano ogó-
łem 1,5 ara zakładając sondeże na stanowiskach znanych z da-
nych archiwalnych /st.125 - cmentarzysko kultury pomorskiej
i 126 cmentarzysko kultury łużyckiej/ oraz na stanowiskach
odkrytych w czasie badań powierzchniowych prowadzonych w ra-
mach Z.A.P. w r.1981 /st.129 - ceramika neolityczna i wcze-
snośredniowieczna na powierzchni i st.131 - ceramika kultury
łużyckiej na powierzchni/. Jedynie sondeże na stanowisku
129 przyniosły wynik pozytywny. Odkryto tu jamę niewielkich
rozmiarów zawierającą ceramikę neolityczną.

ZARZYCA, gm. Łąglewniki
woj. wrocławskie

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Olena Prus.
Finansowało MA we Wrocławiu. Piąty
sezon badań. Osada kultury lendziel-
skiej.

Wykopy założono w zachodniej części osady, w miej-
scu najbardziej wysuniętym ku stromej skarpie zbiegającej w
dół, w kierunku koryta Małej Ślęży. Ogółem przebadano prze-
strzeń obejmującą 450 m² powierzchni. Odsłonięto 7 obiektów
nieruchomych.

Najistotniejszym elementem zabudowy osady, po raz
pierwszy stwierdzonym na tym stanowisku jest fragment naziem-
nej konstrukcji słupowej ciągnącej się na przestrzeni 25 m
w kierunku W-E w postaci rzędu 7 par słupów oddalonych od
siebie o 0,40-0,45 m /średn. słupów rzędu południowego - 0,25
-0,30 m, rzędu północnego - 0,40-0,45 m, słupy rzędu północ-
nego były ponadto odpowiednio głębiej wkopane/. Ciągowi słu-
pów towarzyszył od strony północnej zespół obiektów nierucho-
mych w tym najbliższej. położone 2 wydłużone jamy charakteryzu-
jące się znacznymi rozmiarami /1,2 x 45,80 m i 5 x 13,80 m/.
Funkcja obiektu słupowego, odsłoniętego tylko częściowo jest
na razie niejasna, zwłaszcza, że przestrzeń przebadana po
obu stronach, dochodząca w kierunku południowym do 15 m dłu-
gości nie wykazała śladów obecności równoległego ciągu nega-
tywów postłupowych.

W trakcie badań pozyskano znaczną ilość materiału zabytkowego zalegającego w wypełniskach obiektów nieruchomości. Wystąpił on w postaci ceramiki, wyrobów, półfabrykatów i odpadów produkcyjnych powstałych podczas wykonywania narzędzi kamiennych i krzemienych oraz licznych bryłek polepy.

Na szczególną uwagę zasługuje przy tym fakt odnalezienia /po raz pierwszy od czasu rozpoczęcia badań/ fragmentów naczyń noszących ślady malowania powierzchni. Pozwoli to po przeprowadzeniu szczegółowej analizy materiału na uściślenie datowania, a przede wszystkim na wydzielenie czasowych etapów zasiedlenia badanego terenu przez ludność reprezentującą średnią fazę rozwoju kultury lendzielskiej na Dolnym Śląsku.

ZAWADA, gm.Połaniec
woj.tarnobrzeskie
Stanowisko 1

patrz
okres halsztacki